

Księga Izajasza

Rozdział 27

1. W ów dzień Pan ukarze swym mieczem, twardym, wielkim i mocnym, Lewiatana, węża płochliwego, Lewiatana, węża zwiniętego; zabije też potwora morskiego. **2.** W ów dzień [powiedzą]: Winnica [to] uroczą! Śpiewajcie o niej! **3.** Ja, Pan, jestem jej stróżem; podlewam ją co chwila, by jej nic złego nie spotkało, strzegę jej w dzień i w nocy. **4.** Nie czuję gniewu. Niech Mi ktoś posieje ciernie i głogi, wypowiem mu wojnę, spalę je wszystkie razem! **5.** Albo raczej niech się trzyma mojej opieki i zawrze pokój ze Mną, pokój ze Mną niech zawrze! **6.** W przyszłości Jakub zapaści korzenie, Izrael rozkwitnie i rozrośnie się, i napełni powierzchnię ziemi owocami. **7.** Czy uderzył On w niego tak, jak w jego katów? Czy zabił, jak pozabijał jego zabójców? **8.** Wygnaniem, zsyłką wziął odwet na mieście; przepędził je swoim gwałtownym podmuchem, jakby w dzień wschodniego wiatru. **9.** Toteż wina Jakuba przez to będzie zmazana; i ten będzie cały owoc usunięcia jego grzechu: wszystkie kamienie ołtarza przeznaczy on na pokruszenie jak kamienie wapienne. Nie będą stać już aszery ani stele słoneczne, **10.** ponieważ warowne miasto stanie się pustkowiem, siedzibą wyludnioną i jak pustynia opustoszałą. Tam pasać się będzie stado cieląt, tam kłaść się i skubać jego gałązki. **11.** Gdy jego gałęzie uschną, zostaną odłamane; przyjdą kobiety i spalą je. Bo jest to naród nierozumny. Dlatego nie zmiłuje się nad nim jego Stwórca ani mu Stworzyciel jego nie okaże litości. **12.** Stanie się w ów dzień, że Pan wymłóci kłosa - od Rzeki aż do Potoku Egipskiego; i wy, synowie Izraela, wszyscy co do jednego zostaniecie zebrani. **13.** W ów dzień zagrają na wielkiej trąbie, i wtedy przyjdą zagubieni w kraju Asyrii i rozproszeni po kraju egipskim, i uwielbią Pana na świętej górze, w Jeruzalem.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.

Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.